

KULTURNA RAZNOLIKOST

Ljudje smo si drugačni, med seboj smo različni, raznolikost bo vedno obstajala med nami. Sprejemanje raznolikosti je naša glavna naloga. Ko jo sprejmemo, naše vključevanje poteka gladko in prijetno; v nasprotnem primeru je le-to zelo težko in krhko. Zato bi svetoval, da smo odprti in z radovednostjo sprejemamo spremembe, ki se nam dogajajo ali se dogajajo okoli nas. Bolj smo odprti, manj težav imamo; bolj zaprti smo, več težav imamo z vključevanjem v družbo in okolje.

Monishankar Singha

Z vami bi rad delil lastno izkušnjo z vključevanjem v druge kulture, z ljudmi različnih narodnosti. Bil sem mlad, ko sem začel potovati in spoznavati različne države.

Rojen sem v Bangladešu v čisto normalni družini. Ko sem bil star 14 let, sem odšel na Šri Lanko na šolanje. Na začetku je bilo zame zelo težko biti tako daleč od svoje družine. Na primer lokalne hrane sploh nisem bil navajen. A ne le hrana, tudi druge stvari so bile zame popolnoma nove in nekako sem se moral nanje navaditi. Priznam, da sem na Šri Lanki živel v zelo prijaznem okolju, zato je proces privajanja potekal zelo dobro.

Sam sem bil tudi pripravljen na učenje novih stvari za novo življenje. Naučil sem se njihovega jezika in pisave, ki je popolnoma drugačna od tiste, ki sem se jo naučil v Bangladešu. Prav zaradi poznavanja jezika sem imel mnogo prijateljev in poznanstev, obenem pa sem uspešno dokončal univerzitetno izobraževanje.

Potem sem leta 1999 pripotoval v Italijo z željo, da bi lahko še študiral in si pridobil višjo izobrazbo.

Tam sem takoj naletel na težave ravno zaradi nepoznavanja jezika, zato študija nisem mogel nadaljevati. Spet "jovo na novo" sem se začel učiti novega jezika.

Bil sem motiviran in si našel službo za krajše obdobje. Nekoliko lažje sem pridobil delo, ker sem znal italijansko, zato sem nekaj časa delal kot prevajalec na roditeljskih sestankih v osnovnih šolah.

Ko sem bil sprejet na univerzo v Münchnu, sem se moral spet preseliti. Program na univerzi je potekal v angleščini, zato pri študiju nisem imel težav. Moji sošolci so bili iz vseh koncev sveta – iz vseh kontinentov. To so bila zame nepozabna doživetja mojega življenja.

V vsakdanjem življenju v novem okolju pa težav nisem imel malo.

Z Nemci nisem mogel govoriti drugače kot v angleščini. Od mene so vedno zahtevali, da govorim nemško. Zato je bilo zame težko najti kakšno študentsko delo. Pri tem mi je pomagal gospod iz Indije. Počasi sem se naučil tudi nemščine, vendar ne tako dobro, da bi se lahko zaposlil na svojem področju.

Po končanem študiju v Nemčiji sem moral priti v Slovenijo. Nikoli ne veš, kaj vse te še čaka v življenju. Tu sem se zopet srečeval z novimi izzivi – nov jezik, nova kultura, nov način življenja, novi ljudje ... spet vse novo. Nisem vedel, kje naj začnem. Počasi sem bil sprememb že naveličan, a sem kljub temu sprejel, kar se mi je dogajalo.

Imel sem srečo, da sem spoznaval dobre ljudi, ki so mi bili pripravljeni pomagati. **Bil sem tudi motiviran za premagovanje strahov, dvomov in izzivov.**

Iskal sem vse možnosti, da bi našel zaposlitev. Imel sem zadosti izobrazbe za delo v svojem poklicu, vendar mi to ni pomagalo, ker nisem znal slovenskega jezika. Kamorkoli sem poslal življenjepisa, me večinoma niso poklicali niti na razgovor. Sicer imam dobre izkušnje pri iskanju dela izven svojega področja, razen, ko oseba ni hotela delati z mano, zato ker sem tujec iz Bangladeša. Kljub temu je sčasoma ta oseba postala moja dobra sodelavka.

“ To so bila zame nepozabna doživetja mojega življenja. V vsakdanjem življenju v novem okolju pa težav nisem imel malo.

21. maj. - Svetovni dan kulturne raznolikosti (foto: Unesco)

Težava, s katero sem se vsakodnevno ubadal, je bila, da nisem našel službe v svojem poklicu. Bil sem odprt pri iskanju novih možnosti in se na področju psihologije nenehno izpopolnjeval; hodil sem na seminarje, se izobraževal, obiskoval tečaj prostovoljstva pri Slovenski filantropiji, bil aktiven v različnih društvih in se včlanil v Društvo psihologov Slovenije, vpisal sem se na tečaj slovenščine, nostrificiral sem diplomsko in magistrsko listino, naredil vozniški izpit, si pridobil slovensko državljanstvo.

Vpisal sem se tudi na doktorski študij na Filozofsko fakulteto, ki ga potem nisem mogel dokončati zaradi previsoke šolnine. **Kljub vsemu naštetemu, se nisem mogel zaposliti kot psiholog.**

Pred nekaj leti sem se prijavil na dodatno usposabljanje v okviru projekta »Super psiholog«. Na zavodu Šentprima sem dobil priložnost supervizirane prakse za obdobje enega leta pod vodstvom psihologinje z dolgoletnimi izkušnjami, gospe B. Zupančič.

Tako se je začela moja karierna pot na področju psihologije, za kar bom ekipi vedno hvaležen.

Po končani supervizirani praksi smo iskali možnost za zaposlitev, zato da bi lahko pokazal pridobljeno znanje. Tudi zaradi moje drugačnosti bi kot tujcu, težko uspelo dobiti delo na svojem področju.

Zaradi odprtosti, prijaznosti in zmožnosti sprejemanja raznolikosti, so me v Šentprimi zaposlili kot psihologa in lahko sem začel delati v svojem poklicu.

“ **Prijetna integracija se zgodi takrat, ko so med seboj različni ljudje pripravljeni sprejeti to raznolikost.** ”

V kolektiv sem bil sprejet, tako da sem začutil, da sem postal del njihove družine. Njim ni bila pomembna barva moje kože, zunanji videz ali kaj drugega, po čemer bi lahko sodili človeka na prvi pogled. Celotna ekipa me je spodbujala k izboljšanju mojega strokovnega znanja, znanja slovenskega jezika, pri sodelovanju z uporabniki, z delodajalci in institucijami. Ponudili so mi dodaten čas za strokovno izobraževanje in učenje slovenskega jezika. Na razpolago imam dve supervizorki in učiteljico slovenščine v centru Ceneta Štuparja.

Menim, da mora imeti človek zelo veliko srce, da lahko ponudi tujcu, kot sem jaz, vse te možnosti. Glede njihove odprtosti in sprejemanja čutim, da sem del Šentprimine zgodbe uspeha. S ponosom lahko povem, da sem tu zaposlen in da vsi delamo kot ena družina.

V zaključku bi rad še povedal, da sem zelo odprt do novih stvari – jezikov, kultur, hrane, ljudi, zato mi vključevanje v novo okolico, drugo kulturo in druženje z novimi znanci, ne dela težav.

Na srečo sem do sedaj spoznal le dobre ljudi, ki so me podpirali pri doseganju ciljev, me s srcem vključevali v svojo kulturo. Tudi vse boljše znanje slovenskega jezika mi pomaga vsak dan korak za korakom k lažji integraciji v mojo okolico.

Zavedati se moramo, da smo ljudje različni, naše kulture se med seboj razlikujejo in raznolikost bo vedno obstajala med nami.